

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

- Tempus tacendi, & tempus loquendi.
 8. Tempus dilectionis, & tempus odij.
 Tempus belli, & tempus pacis.
 9. Quid habet amplius homo de labore suo?

METRICA PARAPHRASIS.

NON semper imbres nubibus exciti
 Campos inundant, aut Aquilonibus
 Concussa spumosis frementeis
 In scopulos ruit Amphitrite.
 Quandoque vultus ridet amœnior
 Cæli atque ponti, dum filet Æolus,
 Et Phœbus innubi sereno
 Flammiuomis equitat quadrigis:
 Nec semper agrorum Othrysiæ niues
 Obsessa stringunt marmore viscera.
 Mox aura torpentes Fauoni
 Euocat imperiosa flores.
 Sic cuncta voluens orbita temporum
 Discriminato digerit ordine,
 Suisque limitata metis,
 Pegaseo vehit hora cursu.
 Est tempus, almi cum iubar ætheris
 Salutat infans, atque vteri moras
 Perrumpit: est tempus perennes
 Cum tumuli redit in tenebras.
 Quandoque seris poma nepotibus
 Plantat colonus fidere prospero:
 Quandoque & enulsos labores
 Dat rapidis alimenta flammis.
 Dum sæua Enyo spicula fulminat,

EST

Est ut Gradiuo victima corruat:

Est ut represso furore

Pelias hasta ferat salutem.

Est inuidendos calitibus lares

Fastidioso qui pede proruat:

Idemque mox palatiorum

Marmora marmoribus coronat.

Nunc rore falso flumina depluunt,

Genasque oberrant: nudaque pectora

Plangentium tundunt lacerti,

Nunc radij melioris astri

Frontem expeditam nubibus hispidis

Risu serenant instabili vice:

Plausuque suppressente planctum

Bassaridum volitant choreæ.

Est cum potentes marmoreæ domus

Disiecta campis rudera dissipant:

Lectisque mox superbiorem

Ruderibus decorant ruinam.

Quandoque tempus Cypridis obuiis

Vlnis potiri, & connubij fide:

Quandoque fastidita sordet

Idalio Cytheræa nexu.

Nunc Antiatis munera congeres

Amica diuæ: nunc pede proteres,

Aut rapta planges, dum seuerâ

Fronte minax caperabit ora.

Est qui superba coccina diffecat

Pertasus Aulæ: mox animi vagus

Vanusque, gaudet consuendis

Synthesibus renouare fastum.

Non hora quæuis tuta silentio:

Nec

Nec rara linguae culpa volubilis :

Ast omne punctum promeretur

Apta catus dare frena voci.

Est tempus, arcto dum Charitum parens

Mentes amoris fœdere glutinat :

Est cum theatrales nouercas

Corda odiis furiata vincunt.

Quandoque Medi fulgur acinacis,

Et Martis urbeis buccina territat :

Mox pacis interpretres virefcit

Compositis animis oliua.

O cassa fructu tempora ! labilis

Pudenda vitæ ludibria ! his labor

lactatus æstuat procellis

Per liquidum nebularum inane.

PROSA EXEGESIS.

SI tanta nobis in hac vitâ mortali rerum tempo-
rumque vicissitudo proposita est, tantaque pugnan-
tium inter se voluntatum studiorumque conuersio ;
magnopere assentior illi Comico, qui instabilem vani-
tatis nostræ conditionem his verbis expressit : Dij nos
homines vt pilas habent. Atqui quàm multiplex ho-
mini, quàmque instabilis sit vitæ ratio ; & quot ab om-
ni parte fluctibus infestetur, numquam satis pro digni-
tate dici, ac ne cogitari quidem potest.

Primum enim fortuna, varietati semper amica, Fortuna
adfert in-
constantiam.
constantiam respuit, inquit Cicero. Nisi hanc for-
tè constantiam vocare velimus, quòd, vt ait Plinius, Cic. lib. 2.
de Nat.
deor.
Plinius in
Panegyrt.
Traiani.
has vices habeat conditio mortalium, vt aduersa ex
secundis, ex aduersis secunda nascantur. In quo illud
ad cumulum infelicitatis accedit, quod ait Pindarus :

R

Vnum